

[Arne Bjerregaard.]

passe. Mange af disse holder op med deres lille virksomhed, fordi de ikke kan finde ud af, hvordan man skal føre disse forskellige momsregnskaber sammen med andre regnskaber, som de er pligtige til at føre. Derfor ser vi med megen velvilje på dette forslag, men vil altså gerne spørge, om det ikke er muligt at hæve grænsen en smule mere. Var de 5.000 kr. for flere år siden rimeligt, så er 10.000 kr. i alt fald en meget lille forhøjelse efter den udvikling, vi har haft.

Begrænsningen af momsgodtgørelsen til mælk og mejeriprodukter til kun at omfatte konsummælksprodukter er vil helt enige i. Jeg må her gøre hr. Heinesen opmærksom på, at det netop var kristeligt folkeparti, som stærkt lagde vægt på, at det var væsentligt, at man stadig væk friholdt mælken, fordi det var et livsvigtigt produkt, medens vi mente, de andre produkter var mere luksusprægede. Når vi endelig skal skydes i skoene, at vi har fået kolde fødder med hensyn til begrænsningen i børnetilskuddene, så vil jeg lige gøre opmærksom på, at vi da her har forfægtet, mener vi, noget væsentligt og noget socialt rigtigt, og det er også det, vi prøver på med hensyn til begrænsningen i børnetilskuddet, at få det så forsvareligt som muligt, så socialt godt som muligt.

Lad mig til sidst sige, som jeg vist har sagt flere gange: vil man have et forlig, så må man også opgive noget af det, som man måske stod stejlt på før. Jeg skal være ærlig, som jeg har prøvet på at være det hele tiden, og sige, at børnetilskuddene vil vi gerne være med til at begrænse så lidt som muligt. Det har vi forsøgt, og det har vi opnået, ligesom vi har opnået, at mælken ikke skulle påføres moms.

Vi tilslutter os gerne forslagene her og mener, vi har gjort et ganske pænt stykke arbejde.

Fuglsang (DKP):

For dog at begynde med noget positivt, så kan vi også støtte den del af forslaget, som går ud på at forhøje grænserne for afgiftsfri omsætning fra 5.000 til 10.000 kr. Det er, som ministeren sagde, simpelt hen en ajourføring som følge af den værdiforringelse af pengene, der har fundet sted i mellemtiden.

Lige så klart som centrum-demokraterne udtrykte deres vilje til at gå ind for det, som er det egentlige i forslaget, altså det, som er et led i nedskæringsforliget, lige så naturligt er det for kommunisterne at gå imod. Vi går imod fjernelse af de tilskud, der hidtil er ydet for at holde priserne nede på smør, ost og piskefløde. Det, som vi ser her, er i virkeligheden en gentagelse af, hvad vores befolkning gang på gang har oplevet. Når man skal have en eller anden ubehagelig lov igennem på en eller anden måde, så indskræbes den i første omgang med nogle forsikringer om, at man så sandt ikke ønsker at forrykke den sociale balance, men når pillen endelig er slugt, ja, så ryger også de foranstaltninger, som oprindeligt skulle sørge for den sociale balance. Sådan går det gang på gang — og så er der endda mennesker, der undrer sig over, at det undertiden kan stå lidt sløjt til med respekten for gamle dyder som ordholdenhed og ærlighed.

Forslaget om at fjerne disse tilskud vil, hvis det bliver gennemført, og det gør det desværre nok, yderligere øge de rekordprisstigninger på fødevarer, som den danske befolkning lider under i dag, uden at disse prisstigninger på nogen måde kommer de producenter til gode, som i forvejen lider under omkostninger på alle leder og kanter. Man vil på den ene side spare 220 mill. kr. Man vil formindske købekraften med 220 mill. kr. Man vil formindske købekraften for de forbrugere, som i forvejen har svært ved at få smør og ost på brødet, som i forvejen har svært ved at skaffe familierne klæder på kroppen og tag over hovedet — dette samtidig med, at landbruget lider under afsætningsvanskeligheder, tekstilfabrikker lukker, og byggeriet lider under krak og arbejdsløshed. Det er jo en helt anden sang om „sådan er kapitalismen“ end den, vi ellers kender.

Hvad producenterne angår, så forstår jeg faktisk godt, hvis danske landmænd efterhånden begynder at undre sig over den politik, der her føres af et parti, der engang betragtede sig som et specielt landbrugerparti. Det må trods alt lyde underligt i en del landmænds øren at høre hr. Jens Foged faktisk propagandere for, at mindre forbrug af dansk smør og ost skulle være et gode. Det minder lidt om det, vi husker fra krigstiden, hvor man kunne få læger til at påstå,